

Bölüm 10 - Kendi Hayalindeki Puta Tapmak

Hiç dualarınızın hiçbir yere ulaşmadığını, sanki bir yastıkla sevişiyormuşsunuz gibi hissettiniz mi? RESTART'ın bu bölümü, dua ettiğiniz Tanrı'nın kendi hayal gücünüzün bir ürünü, bir put olduğunu fark ettiğinizde ortaya çıkan manevi krizi ele alıyor. Mistiklerin, zihinsel bir imgeye tapmayı neden "ölümcül bir günah" olarak gördüklerini ve dininizin kurallarının sizi nasıl içinden çıkılmaz bir "kısır döngüye" (catch-22) soktuğunu inceliyoruz: Size dua etmek için bir "taklit mercii"nden (source of emulation) izin almanız gerektiği söylenir, peki ama 72 batıl yol arasındaki tek geçerli merci kimdir? Bu bölüm, yaşadığınız manevi kafa karışıklığını onaylıyor ve bunun kolektif bir sanrıdan uyanmanın ilk işareti olduğunu kanıtlıyor.

Burada, mistiklerin şok edici cevabını veriyoruz. Dua etmek için tek geçerli izin, çağın "İnsan-ı Kamil"inden —tek gerçek gemiye sahip gerçek Nuh'tan— gelir. Başka herhangi bir otoriteyi takip etmek sadece geçersiz değil, aynı zamanda hakikat düşmanlarına aktif olarak yardım etmektir. Rumi'nin sarsıcı bir beytinin rehberliğinde, gerçek "kafir" in ateist değil; yaşayan "Sanatkar" yerine "eser" i (ritüelleri, boş duaları) seven dindar ibadetçi olduğunu ortaya koyuyoruz. Bu bölüm sizi ritüellerinizi umutsuzluktan değil, gerçekliğe duyduğunuz yeni bir saygıdan dolayı durdurmaya zorlayacak. Kurtulmadan önce, günah işlemeyi bırakmalısınız.

#RestartPodcast #HayalPutu #73üncüYol #Rumi #Mevlana #GerçekKafir #BüyükGünah
#ManeviKriz #Sufizm #Mistisizm #Namazİzni #İnancınıSorgula #Yapısöküm #İnsanıKamil
#HosseiniRestart #Teoloji #ManeviUyanış #Dua

Pekala, saat 11:18. Ben hala "Pasto" Radyosu'ndan Hosseini. Radyo Pasto'yu Android telefonunuzdan dinleyebilirsiniz... Ve eğer dinliyorsanız, dinlemeyenlere Android veya Apple fark etmeksizin telefonlarına indirebileceklerini ya da Telegram'da paylaştığım programları dinleyebileceklerini söyleyin.

Rumi'den bir şiirle başladık; *"Fil karanlık bir evdeydi."* Hindular onu sergilemek için getirmişlerdi; Google'da aratıp şiirin tamamını dinleyebilirsiniz. Geçen hafta Nuh'un oğlu hakkında konuştuğumuz kısma gelmiştik... Şimdi bazıları Facebook'ta onun başka bir eşten olduğunu yazmış. Geçin bunları. Mevzu sizin sorduğunuz bu tarz soruların çok ötesinde. Şimdiye kadar belki 2300'den fazla soru sordunuz. Zamanla... sorularınızın %90'ı kırkinci programı, yirminciyi, altıncıyı ilgilendiriyor ve bunlar "Restart" programında ele alınacak.

Ama birkaç önemli soru sordum. Örneğin, dindar bir Müslüman olan genç bir adam vardı. Anlattıklarından ve Facebook profil resminden gördüğüm kadarıyla gerçekten dindar, temiz bir çocuk. Şöyle demiş: *"Hocam, Restart'ı dinlemeye başladığımdan beri sarsıldım, tüm zihinsel sistemim darmadağın oldu. Bilmiyorum. Hala namaz kılıyorum, bunları yapıyorum ama ya sadece bir yastıkla tatmin oluyorsam? Bu yastık mevzusu beni sarstı, kiblem hangi yönde? Zihnim karmakarışık. Lütfen bunu açıklayın."*

Evet. Birini bir yastıkla o işi yaparken görseniz sinirlenirsiniz, değil mi? Kesinlikle öyledir. Gerçekten bir yastıkla sevişmek diye bir şey yoktur. Bak, vücudundaki ruh... vücudunun içinde birkaç farklı ruh var güzel evladım. Tanrı'nı görmediğin bir kibleye karşı namaz kıldığında; ya da Tanrı'nı görmediğin, İsa'yı görüp dokunmadığın bir sinagoga veya kiliseye karşı durduğunda, hayal gücü... yani ruhun "hayal" denen bir güçle çalışır. **Bu ölümcül bir günahdır.** Yani tarih boyunca bundan daha büyük bir günahımız olmadı. Ne demek bu? Tanrı var olmadığında, onu önünde görmediğinde, o varlığı tanımadığında; onunla bir şey yapmaya kalktığında, namaz için ayağa kalktığında, zihnin ve beynin bir somutlaştırma, hayal ve varsayım tanrısı yaratır ve sen **"hayalinin putu"** denen bir varlığa taparsın. Yani kendi başına bir hayal putunun önünde durup dua ediyorsun. Bütün ibadetin havada kalıyor.

Ama bu soruyu Rumi'ye, Sadi'ye, Hafız'a, Goethe'ye, William Shakespeare'e ve Tolstoy'a sorarsanız; onlar dua eden, kiliseye giden herkesin %100 cehennemlik olduğuna inanırlar. Dikkat edin, konu tamamen değişiyor. Bana sorarsanız —ki o kadar bilgim yok— bunun ölümcül bir günah olduğunu söylerim. Ölümcül günah demek, Tanrı'nın onu belki ama zorlukla affedebileceği demektir. Ama Rumi'ye bu soruyu sorarsak, Rumi size namazınızın yerinin tuvaletin dibi olduğunu, kesinlikle cehennemlik olduğunuzu ve kurtuluş yolunuzun olmadığını söyleyecektir. Yani biri namaz kılmıyorsa, Rumi onun kurtarılmasının daha kolay olduğunu söyler. Sebebi çok basit. Söylediğim her kelimeyi Rumi'den, Sadi'den ve Hafız'dan alıyorum. Öncelikle... Ateistlerin %90'ının Rumi ile sorunu vardır ve dünyadaki dindar insanların %90'ının da Rumi ile sorunu vardır. Bu bile bu adamın bambaşka biri olduğunu gösteriyor. Herkesin onunla bir derdi var. Anlıyorsun.

Diğer dinlerle ilgilenmiyorum. Beyefendi, sen ki bir Müslümansın, profilin dindar bir çocuk profili, canım benim; yarın sabah git tüm Sünni ve Şii din adamlarına şu soruyu sor: *"Hocam, bir mercii taklit etmeden (taklit mercii olmaksızın) günlük namazlarımı kılabilir miyim?"* Hayır diyecekler. *"Oruç tutabilir miyim?"* Hayır. Bu, dinin fer'i hükümlerinin kesinlikle taklide dayanması gerektiği anlamına gelir. Bunu Restart'ta açıkladım: Dinin asılları araştırma içindir, dalları ise taklit içindir. Yani namazın için mutlaka bir kaynağın mukallidi (takipçisi) olmalısın.

İsa'nın zamanında 100.000 kişi vaftiz yapıyordu ama onlardan sadece biri Yahya idi. İsa, Yahya'yı buldu ve vaftiz edilmek için ona gitti. Şimdi, eğer diğer 100.000 kişi vaftiz edildiyse, o dönemde o diğer 100.000 kişiye gidip vaftiz olan herkesin vaftizi temel olarak tuvalettir. Vaftiz etme yetkisi sadece Yahya'daydı ve İsa Yahya'yı bulup vaftiz oldu. Dikkat edin, 100.000 kişiye karşı bir kişi. Yani solda 100.000, sağda bir. Tarih boyunca bu vaftiz bağlamında yetkili olan Yahya idi. İsa'nın annesi onu vaftiz etmedi mi? Etti. Babası etmedi mi? Etti. Vaftiz edildiler. Ama neyden bahsediyorsun? İsa'nın kendisi, o adamın %50'sinin Kutsal Ruh'tan, ilahi bir dalgadan, %50'sinin Meryem'den geldiğini söylerler. Yani %50 melek olsan bile havadasın. Sen neyin peşindesin?

Tüm Şii ve Sünni ulema bir mukallit olman gerektiğini söyler. Git sor. O zaman neden senden para alıyorlar? Neden camiye gitmek zorundasın? Neden bir cuma imamları var? Neden cemaat önderleri var? Neden Hanefi, Hanbeli, Şafii vb. mezhepler ortaya çıktı? Neden Maliki ekolü oluştu? Neden şu ve bu Şii fırkaları çıktı? Neden çeşitli ülkelerde filanca Ayetullahlar türedi? Irak Şii'leri şöyle, Lübnan Şii'leri böyle, İran Şii'leri şöyle. Peki neden bunların hepsi var oldu? Çünkü

bir mukallit olmadan kıldığın namazın batıl olduğunu söylüyorlar. Yani gidip namaz kılıp kılamayacağını soracak bir adam bulman gerekiyor.

Rumi ne diyor? Gidip soracağın o kişi sadece bir kişidir, ya da iki, ya da üç; ve bu üçü o **İnsan-ı Kamil**'in yardımcılarıdır. Yani o İnsan-ı Kamil'in emri altında olan, üstadın emrine itaat eden üç kişi bulmalısın. Yani o adamı tanırlar, elini öperler, onun huzurunda kendilerini cahil sayarlar. O insanlar onun önünde kendilerini hiçlik olarak görürler. İşte ancak o insanlar sana namaz kılman, oruç tutman için izin verirler. Şimdi sen kimin mukallidisin tatlım? Facebook'tan mesaj atan, resmini gördüğüm güzel çocuk. Hangi Şii veya Sünni din adamının mukallidisin? O din adamına gidip *"Sen Allah'tan mısın değil misin?"* diye soruyor musun? Eğer hayır derse, bu senin havada olduğun anlamına gelir. Bu, namaz kıldığın anlamına gelir... ama ruhun hayali bir varlıkla birlikte... Sanırım sana tamamen cevap verdim.

Temelde, bu gecedan itibaren Restart bitene kadar artık namaz kılamazsın. Oruç tutamazsın. Restart'ı dinleyen hiç kimse kiliseye veya sinagoga gidemez. Restart mutlaka bitmeli. Neden? Çünkü Rumi bunu açıklıyor. O adamın mukallidi olman gerektiğini söylüyor. Kim o adam?

Dün şeyh şehri kandille dolaşıyordu Diyordu ki: "Devden, hayvandan bıktım; bir İnsan arıyorum."

Kim o adam?

Yetmiş iki milletin kavgasını mazur gör Hakikati görmedikleri için efsane yoluna saptılar.

Peki neden günah işliyorsun? Çok açık. Önce senin kendi Kuran'ında, canım benim, Maun Suresi diye bir sure var. Maun Suresi "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla" başlar. Bir kere o "Besmele" tamamen havada. Çünkü gördüğüm Şii ve Sünni Kuranlarının %99.9999'u Besmele'yi ya hiç açıklamamış ya da yanlış açıklamış. Şundan emin ol ki, Besmele'den hiçbir şey anlamıyorsun. O kendi başına koca bir program konusu. Dördüncü ayeti ne diyor... Tanrı tüm Kuran'da tek bir gruba "Siz bittiniz" demiştir: "Namaz kılanlara". Yani yazıklar olsun o namaz kılanlara! Kuran hiçbir zaman "Zalimlere yazıklar olsun" demedi. Dikkat et güzel evladım. "Las Vegas'a giden kıza yazıklar olsun" demedi. "Müşriklere", "zina edenlere", "iftiracılar" demedi. Bak tekrar ediyorum ki bilesin, Kuran'da sadece tek bir yerde söylenmiştir, hani sürekli "Kuran okuyorum" diyen beyefendi: *"Fe veylün lil musallîn!"* (Vay o namaz kılanların haline!). Seni mahvedecegiz diyor. İçeride bunu açıkça anlatıyor. Üstelik aklınla bakarsan çok basit. Farz et ki şu an anneni oturtup bu programı dinletsen, "Hosseini haklı" der. Annen sana söyler. 90 yaşındaki babaanneni bile oturtsan, "Hosseini haklı" diyecektir.

Bak canım benim, 72 kişi senin çocuğunu öldürmek istiyor. Annene de ki; 72 kişi senin çocuğunu öldürmek istiyor ve o çocuğu savunmak isteyen bir kişi var. O 72 kişiye verdiği her kuruş, o tek kişiye karşı hareket ettiğin anlamına gelir. Çocuğunu kurtarmak isteyen o tek kişinin savaşı, sen o 72 gruba para verdiği için kesinlikle zorlaşır. *"Yetmiş iki milletin kavgasını mazur gör / Hakikati görmedikleri için efsane yoluna saptılar"* beyitinin anlamı tam olarak budur. Yani senin dinine saldırmak isteyen, Tanrı'na saldırmış, İsa'ya saldırmış 72 gruba para verdin, onlara

yardım ettin. Annen bunu gerçekten affeder miydi? Eğer annen, kuzeninin senin çocuğunu öldürmek isteyen Hosseini'ye para verdiğini bilseydi, onu affeder miydin? Asla. Eğer senin çocuğunu öldürmek isteyen bu 72 kişiden herhangi birine para verirsen, annen seni —kibarca söyleyeyim— perişan eder. Sadece çocuğunu kurtarmak isteyen o tek adama para vermelisin. Ama sen dinin hakkında böyle düşünmüyorsun. Hafız diyor ki; efsaneler uyduran, hikayeler yaratan ve saçma sapan konuşan 72 grup var. Bu 72 gruba para veren ya da bu 72 grubun mukallidi olan veya onların kıblesine dönüp namaz kılan herkes havada kalmıştır.

Sanırım sana bir dereceye kadar cevap verdim. Evet, Büyük Ayetullahların, o saygıdeğer Zat-ı Alilerin görüşlerine göre namazların batıldır... Şey, şu an başka neyimiz varsa, Tanrı'ya şükür her şeyimiz var. Kısacası, Şii ve Sünni ulemanın teorisine göre, taklit etmeden kıldığın namaz geçersizdir. Rumi'ye göre ise, ancak o İnsan-ı Kamil'i tanıdığında namaz kılabilirsin. İnsan-ı Kamil sana ne yapacağını söyler. Çok basit. Bir doktorun olmalı. Doktorun dünyadaki o tek kişidir; onun da bildiğin birkaç şartı vardır ya da onun tarafından atanmıştır ki onun sözünü dinleyebilesin. Bu şuna benzer... sanki şu an 7 milyar insan kalp hapı alıyor. Kimin izniyle alıyorlar? Eğer şu an anneni kalp ameliyatı için bir araba tamircisine götürsen, tüm komşular yüzüne tükürmez mi? Yani anneni kalbinden ameliyat etsin diye tamirciye mi götürdün? Gülmezler mi? Ama sen dinini, ruhunu, tüm içsel düşüncelerini bir adama teslim etmişsin, onun mukallidi olmuşsun, her dediğine "lebbeyk" diyorsun. Sonra bir de Kuran'ı tefsir ediyorsun ve ortaya İŞİD çıkıyor, gidip dünyayı mahvediyor. Kuran'ı nasıl yorumluyorsun? Kimin izniyle yorumluyorsun? Kimin izniyle namaz kılıyorsun? Dininin dalları senin mukallid olmanı gerektirir. İslam'ın öyle diyor. Yani... dinle beni serseri. Senin İslam'ın sana diyor ki, Şii ve Sünni ulema diyor ki; bir şahsın mukallidi olmalısın. Rumi diyor ki; geri kalan herkes havada, sadece o İnsan-ı Kamil doğrudur.

Konudan sapmamak için bir sonraki şiiere geçelim. İlk hafta, Rumi'nin programın ilk bölümlerinde bir fili tarif ederek başladığını açıkladık ve tüm dinleri sorguladığını söyledik; bunu mantıksal olarak söyledik, çünkü sonraki beyitlerinde Rumi resmen "Hosseini haklı" diyor. Sonra her dinin karanlıkta bu filin bir parçasına dokunduğunu, bir şeyler anladığını sanıp kendi alimlerini ürettiğini söyledik. Rumi diyor ki maalesef ışık gelmediği için karanlıkta fili tam olarak tanıyamadılar. İkinci bölümde... bu meselenin arkasında... Rumi, tek bir dizeyle tüm sistemi havaya uçuruyor ve işte burada diyor ki, affedersiniz: "*Sus ki, Ruh senin yerine konuşsun.*" Aniden burada, bir esrar içicisi gibi (kendinden geçmişçesine) diyor ki: "*Böyle tanıdıkları bırak da Nuh'un gemisine bin.*" Birden Rumi —benim ve senin açısından— o aptallardan biri gibi ama tam olarak doğruyu söylerken, dinden bahsettikten sonra ruhu Nuh'a bağlıyor. Neden bağlıyor? Geçen hafta açıklamak istedim ama fırsat olmadı. Bak, armoniyi ne kadar güzel değiştiriyor. Diyor ki, "*Ey din arayan, bu 72 milletin hiçbirisi Nuh değildir.*" Daha iyi anlaman için bir benzetme yapıyor. Diyor ki Nuh... 72 millet Nuh'un zamanında da vardı, hepsinin dini vardı, hepsi geminin dışındaydı. Dinin ne demek olduğunu anlamak istiyorsan Nuh'un gemisinde kimlerin olduğuna bak. Dört zürafa, iki gergedan ve altı-sekiz kişi oradaydı. Tabii altı-sekiz ritmi yasak ama Nuh'un gemisinde toplamda altı-sekiz kadar insan vardı. Diyor ki bu Nuh'un gemisi kurtuluş gemisidir. Rumi bunu açıklıyor.

Peki o sözden sonra neden "ruh"u "Nuh"a bağladı? Sana şunu anlatmaya çalışıyor: Bak, Nuh'un hikayesini hatırla. Nuh'un hikayesinde sadece gemiye binen grup kurtuldu, diğer 7 milyar değil.

Su hepsini aldı götürdü, uyku da beni ve seni aldı. Şimdi bu yorumun arkasında nedenini görüyor musun... Bak Rumi ne kadar güzel yorumluyor. Önce dini açıklıyor ve anlamın için diyor ki: *"Biliyor musun?"* Sonra işaret ediyor, bu hikayenin muhatabı sensin diyor. Beytinde bunu ne güzel söylüyor. Şöyle diyor, beytini okuyayım:

Bu tufandan önce de sonra da sen Bu macerada benim muhatabımdın.

Yani diyor ki, bak, bu Nuh tufanı bir hikayedir dostum. Bilincini sarsmak için bir hikaye. Hosseini öyle diyor. *"Bu tufandan önce de sonra da sen"*, Nuh tufanından önce ve bu tufandan sonra diyor, *"Bu macerada benim muhatabımdın."* Canım benim, ben onu şöyle yaptım... *"Hikayenin Rüstem'i Sistan'da bir kahramandı."* Bu hikayeyi anlatıyor... bu... Neden din üzerine o birkaç beyitten sonra Nuh'tan bahsetmeye başladığını soruyor? Ben ve sen anlayalım diye; efendim, sadece tek bir İnsan-ı Kamil vardır ki gemisi vardır ve herkesi kurtarır, o da Nuh'tur. Tabii burada Nuh bir örnektir. Konuyu kapman için. Geri kalanlar, dışarıda olanlar endişe doluydu, boğuluyorlardı, hepsi öldü. Kendi çocuğu bile, karısı bile. Nuh'un gemisine kaç kişi girdi? Diyelim 100 kişi. 100 insan. Ve sonra bu hikayede şuna dikkat çekmek istiyor: O 72 dinin veya o 72 grubun değeri bir gergedandan bile azdı. Çünkü gergedan Nuh'un gemisindeydi ama oğlu değildi. Yani bir sivrisineğin değeri 72 millete eşitti. Şimdi anladın mı neden bundan sonra armoniyi değiştirip ruhu Nuh'a bağlıyor? İşte bu yüzden.

Bugün bu hikayeyi bitirebilmem için geri kalanını okuyalım. Rumi'nin bir sonraki hikayesini açıklayabilelim. Tam o noktada kaldık; Sayın Rumi, Nuh ve oğlu tartışıyorlar ve Tanrı ona diyor ki... Nuh diyor ki: *"Allah'ım, ailemi kurtaracağını söylemiştin."* Sonra Tanrı diyor ki: *"Hayır canım, o senin ailenden değildi."*

Dedi ki: "O senin ailenden ve soyundan değildi Onun beyazındaki siyahı görmedin mi?"

Diyor ki sen anlamadın. Yüzünden onun senin ailenden olmadığını anlayamadın. Aile ille de soydan gelmek zorunda değildir. Senin ailen bir insan dalgası olabilir; İtalya'daki Hasani, Javad gibi, Merka gibi, Goethe gibi. İsa'nın ailesi Goethe olabilir, Tolstoy olabilir, Rumi olabilir. Efendim, İslam'a ait olan bu Rumi... aslında İslam Rumi'nin bir parçasıdır güzelim. Aslında Rumi... önce Rumi'nin kendisi Şems'e aşıktı, sonra Şems'in müridi oldu ve Şems de başkasının müridiydi. O varlıkla kıyaslandığında... Rumi'nin anladığı İslam ve Rumi'nin sahip olduğu Tanrı, benim ve seninkinden çok farklı. Sen hiç tanrı falan tanımıyorsun. Ben, Tanrı... biz gerçekten Tanrı'yı tanımıyoruz. Gözlerini kapatıp 5 dakika düşünürsen haklı olduğumu anlayacaksın. Biz tanrı falan tanımıyorsun.

Şimdi şiire devam edelim:

Dişine bir kurt girdiğinden beri O artık diş değildir, çek onu ey üstat.

Diyor ki oğlun budur; çürük bir diş. Çekilmesi gereken, çekmek zorunda olduğun çürük bir diş.

Vücudun geri kalanı ondan acı çekmesin diye Senin olsa da ona yabancılaş.

Diyor ki buradaki mesele Şu; bak, neden kurtarılmadığını biliyor musun? Onun yüzünden bir aptallar nesli gelecek. Nuh'a diyor ki... Tanrı Nuh'a diyor ki; bak, ölmesinin nedenlerinden biri ondan hiçbir çocuk doğmaması içindi. Eğer bu hikayenin bir alegori ve metafor olduğunu varsayarsan konuyu anlarsın. Yani rahip olan o 72 kişiden, Hosseini'den, bir TV sunucusundan, bilmem kimden, din adamı X, Y'den... Tanrı diyor ki; bu rahibi, bu din adamını Nuh'un gemisinin dışına koydum ki ondan özel bir zürriyet gelmesin, çocuk üremesin. Anlamı budur. Yani ailesinden olmayan Nuh'un oğlu, hayali bir tanrıya uyan o 72 milletin sembolüdüdür. Diyor ki eğer bu insanlar gemiye binerse, benim güzel Nuh'um, onlardan çocuklar gelecek. Bu biri, bu kadınlardan biriyle bir Şey yapacak, bir çocuk üretecek ve bu çocuk bir pislik parçası olarak ortaya çıkacak. Söylediği budur.

Dedi ki: "Senin özünden başkasına yabancıyım Senin tarafından mat edilen başkası değildi."

Nuh diyor ki: "Senin özünden başka her Şeye yabancıyım Allah'ım, beni affet."

Seninle nasıl olduğumu iyi bilirsin Çayırın yağmurla olduğundan yirmi kat daha fazlayım.

Diyor ki seni ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun vallahi. Şimdi Nuh konuşuyor.

Senden diri, seninle mutlu, bir bağımlı Aracısız, engelsiz bir aşık.

Yani aracısız büyülenmiŐ. Diyor ki sen öyle bir Őeysin, öyle bir varlıksın ki ben sadece sana tutulmuŐum, ne olduğunu bilmiyorum, senin neyini sevdiğimi bilmiyorum. Bunu Tanrı'ya söylüyor. Ve arada hiçbir engel yok.

Ne bağlı, ne ayrı, ey kemal Ama nedenselliğin 'niçin' ve 'nasıl'ı olmadan.

Diyor ki sen ne bağlısın... Şimdi Tanrı'nın kişiliğini açıklıyor. Diyor ki Tanrı ne bağlıdır, ne ayrıdır, ne bitişiktir, ne kopuktur. O bir mükemmeliyetçidir. Ama nedenselliğin "niçin"i ve "nasıl"ı olmadan. Bak, "niçin", "nasıl" ve "nedensellik" kelimelerini bu beyitten çıkardığında, dünyadaki pek çok Şey sorgulanır hale gelir. Yani diyorsun ki, Hosseini nedir? Hosseini Şundan dolayı böyledir... Nasıl var oldu? Şöyle böyle... nedenselliği... diyorsun... o diyor ki bunların hiçbirisi değil.

Biz balığız, sen ise hayat denizisin Senin lütfunla diriyiz, ey güzel vasıflı olan.

Diyor ki Allah'ım... biz denizde olduğumuz sürece denizin ne olduğunu anlamayan balıklar gibiyiz. Bizi aptallar gibi bir kızartma tavasına attıklarında, ancak o zaman denizin nimetini anlarız... ancak o zaman çıkarız köfteyi. Ve denizde olduğumuz için hayattayız. Sizin denizinizdeki balıklar gibiyiz diyor ve biz hala kendimizi anlamıyoruz. Tanrı'ya bak... yoruma bak... Bak, eğer Tanrı'nın deniz olduğunu varsayarsan, o zaman bu Tanrı'nın namaz yönü (kıblesi) yoktur. Şu an sen... bak, "Biz balığız, sen ise hayat denizisin" diyor. Bu ne demek? Denizdeki bir balığın kıblesi yoktur demektir. Hangi yöne gitse denizdir. Canı denize bağlıdır. Yorumu bu Şekilde açıklıyor. Diyor ki balığın kendisi, ağzını açtığında içine çektiği her nefes

hayat vericidir ve dışarı çıktığında benliğin bir neşesidir. Bu salak, onu bir tavaya atana kadar hiçbir şey anlamaz. Yani Rumi'nin deniz tanımı ve balık olarak beni ve seni tanımlaması şunu gösteriyor; birincisi: balığın hayatı denize bağlıdır. İkincisi: salak balık bu denizin onun kurtarıcısı olduğunu bilmez. Üçüncüsü: sunduğu Tanrı yorumu bilimseldir, yani içinde H2O vardır. Yarattığı Tanrı yorumu budur. Farz et ki şu an denizde dini olan 72 balık var, diyorlar ki "gel deniz yönündeki kıblemize doğru dua et". Denizde balık için kible yoktur. Şimdi hacca gitmek için para vermeye devam et. Nereye gidecek? Şiiri böyle yorumlamalısın ki kavramı neymiş göresin.

Sen ve ben balığız diyor.

Sen hiçbir tarafa veya düşünceye sığmazsın Bir sebep gibi bir sonuca da bağlı değilsin.

Diyor ki sen düşünceye hiç sığmazsın. Yani düşünce ona ulaşmak için çok küçüktür. Yani İnsan-ı Kamil dışındaki herkesin Tanrı hakkında açıkladığı her şey havada kalır. Çünkü İnsan-ı Kamil'in düşüncesi, "düşünce" ile açıklamaz. *"Bir sebep gibi bir sonuca bağlı olmadan."* Yani burada sebep ve sonucu da açıklıyor. Diyor ki sebep sen olduğunda, sonuçtan hiçbir şey anlamazsın. Ve haklı, anlamıyoruz.

Onlarla değil, seninle konuşuyordum Ey sözü veren, yeni ve eski.

Hiç.

İyi bir aşık gece gündüz konuşur Bazen harabelere, bazen kalıntılara.

"Atlâl" ilke olarak eski evlerin kalıntıları, harabeleri demektir. Rumi'de "atlâl" dendiğinde; manastırları, tapınakları ve —kusura bakmayın— meyhaneleri, kiliseleri, sinagogları ve camileri kasteder. Bunları harabe olarak görür. Şimdi Rumi'nin bu bağlamda ne dediğine bakalım.

Yüzü görünüşte harabelere dönük O övücü, övgüsünü kime yöneltiyor?

Şimdi tufan için şükürler sundun Harabelerin aracısını ortadan kaldırdın.

Diyor ki Nuh şöyle der: *"Allah'ım, bu tufanı şimdi gönderdiğin için teşekkürler."* Neden? Çünkü bu 72 milletin insanlara yutturduğu bu efsaneler artık çözülebilir durumda değil. Şükre bak. Bak, Nuh'tan Tanrı'ya... şimdi hikayeye bu taraftan bakıyoruz ve görüyoruz ki, pek çok insan öldü. Hikayenin diğer tarafından bakınca, hikaye bir metafordur tatlım. Onu bir metafor olarak dinle. Hikayenin gerçek olup olmadığını düşünme. Mevzu hikayenin kavramıdır. Tanrı'ya şükrettiğini söylüyor. Diyor ki: *"Allah'ım, ilahiyatın bu 72 ideolojisini bu tufanla havaya uçurduğun için teşekkür ederim."* "Atlâl", özellikle tarihi olan harabeler demektir. Yani bunlar efsanelerdir. *"Yetmiş iki milletin kavgasını mazur gör / Hakikati görmedikleri için..."* başka bir yol demiyor, *"efsane yoluna saptılar"* diyor. Yani bir hikaye uydurdular. Yani efendim... tanımadıkları bile bir karakter hakkında hikaye uydurdular. Yani Muhammed'i tanımıyorlar, onun hakkında bir hikaye uydurdular; "ah, Muhammed çocukken şöyleydi, Muhammed emindi, Muhammed balık etliydi, Muhammed şunu dedi, bir de şöyle bir kitap verdi, hepimiz bunu dinlemek zorundayız". Şimdi Rumi'nin neyi sorguladığına bak. Beş altı beyit sonra tüm hayatın havada kalacak. Dinle.

Çünkü o aşağılık ve rezil harabeler Ne bir ses verdi ne de bir feryat.

Şimdi açıklıyor. Burada açıklıyor. Diyor ki: *"Allah'ım, artık insanlara rehberlik etmemi imkansız kılan hikayeler anlatan bu yetmiş iki milleti mahvettiğin için teşekkürler."* İkincisi, bu "atlâl", bu efsane harabeleri, bu 72 millet o kadar aşağılık, pislik ve rezildi ki; ne bir sesleri vardı ne de bir çağrılar. Hiçbir şey vermediler. İbrahim'in hikayesini hatırlatıyor, hani derler ya: *"Sayın İbrahim, neden onları parçaladın?"* O da der ki: *"E, bu putlar ne konuşuyordu, ne sesleri vardı, ne de bir çağrılar. Onlar hiçlikti."*

Seslendiğimde öyle bir harabe istiyorum ki Dağ gibi bir cevap yankılsın.

Bak neyi açıyor. Harmoni yine değişiyor. Beethoven'ın 3. Senfonisi giriyor. Mozart'ı darmadağın ediyor. Dikkat et, Mozart ve Beethoven karışımı. Burada anlayacaksın. Nuh Tanrı'ya döner. Dikkat et. Bir dizede der ki: *"Allah'ım, insanları yanlış yola sevk eden bu 72 dini alıp bu tufanla uçurduğun için teşekkürler."* İkincisi, onların aşağılık, kötü, pislik olduğunu söylüyor. Üçüncüsü, ne bir çağrılar ne de sesleri olduğunu söylüyor. Dördüncüsü, ben harabe, "atlâl" istemiyorum diyor. Ben bir şeye seslendiğimde, dağ gibi bana cevap veren bir şey istiyorum. Bana "gözlerini kapat da İsa'yı göreceksin" demeyin. İsa önümde olsun istiyorum, bir soru sorduğumda cevap versin. Dağ gibi olsun istiyorum diyor. Konuşabileceğim, anladığım bir varlık istiyorum. "Sadık dedi", "Bakır dedi" istemiyorum. Birinden bir şey duyduğumu "dedi"ler... Soru soramıyorum, cevap alamıyorum. Eğer "Efendim, bu 'dedi' saçmalıktır" dersem, cevap verecek ne bir Bakır var ne de bir Sadık. Diyor ki bu yetmiş iki milleti mahvettiğin için teşekkürler. Neden? Çünkü çağrılar yoktu, putlar gibiydiler, ne ses ne soluk. Sadece "gözlerini kapat bir şey göreceksin" deyip duruyorlardı. Hangi "bir şeyi" görmüyorsun? Ben konuşabileceğim birini arıyorum. Sorularım olan ve cevap verebilecek bir İnsan-ı Kamil arıyorum. İsa'nın 2500 yıl önce veya bilmem kaç yüz yıl önce ne yaptığı şu an benim işime yaramıyor. İsa'ya sorularım var, kime sorayım? *"Seslendiğimde öyle bir harabe istiyorum ki / Dağ gibi bir cevap yankılsın."* Dağa konuşup sadece kendi sesimin geri dönmesi değil. O "atlâl"dır. Eğer gözlerini kapatıp hiçbir tanrının bağlı olmadığı bir kıbleye dua edersen, o sana geri döner. Hiçbir şey anlamazsın.

Senin adının tekrarlandığını duyayım diye Senin ruhu dinlendiren ismine aşığım.

Her peygamber bu yüzden dağı sever Senin adının tekrarlandığını duymak için.

Diyor ki tüm peygamberler böylesini sever.

Konuşuyorum ama o bana yoldaş olmuyor Sözümün anı sessiz kalıyor.

Diyor ki Muhammed ile konuştuğunda ve onu görmediğinde, sesin sessiz kalır. Bu yüzden sorduğun hiçbir soru cevaplanmaz, çünkü Muhammed vefat etmiştir veya orada bile değildir. Fark etmez. Mehdi ile konuşmak istersen Mehdi sana cevap vermez. Nerede o? Kim dedi sana "Ben bir soru sordum Mehdi cevapladı" diye? Mehdi'nin kendisi... fanatik olan bazıları kötü niyetimiz olduğunu düşünmesin diye "Mehdi (Allah zuhurunu tezleştirsın)" diyeyim daha nazikçe. İmam Mehdi (af) kendisi demiştir ki: *"Kim beni gördüğünü iddia ederse, ağzının ortasına vurun."* Kendisi söyledi. *"Kim beni gördüyse ağzına vurun."* Mehdi, Müslümanlar için İsa gibidir. Mehdi

tıpkı İsa gibidir. Onlar da İsa'nın gittiğini ve dönmediğini söylerler. Mehdi de aynı şekildedir. Şimdi, kendi fikrimi söylemiyorum, Rumi okuyorum. Rumi bunu açıkça anlatıyor.

Toprakla onu düzlemek daha iyidir O yoldaş değildir, adımlarınla onu yoldaş yaparsın.

Diyor ki beraber yürüyemeyeceğin, konuşamayacağın bir toprak olduğunda onu düzlemek daha iyidir.

Dedi ki: "Ey Nuh, eğer hepsini istersen Onları canlandırırım, tozdan kaldırım."

Diyor ki, Nuh, eğer oğlun için... Tanrı diyor ki... eğer onu öldürdüğüm için üzüldüysen; en baştan beri ölen herkesi hayata döndürmemi, oğlunu da hayata döndürmemi ister misin ki keyfini süresin?

Bir Kenanlı için kalbini kırmam Ama seni durumdan haberdar ediyorum.

Tanrı diyor ki; bak, kalbini kırmak istemiyorum, oğlunu havaya uçurdum. Seni bilinçlendirmek istiyorum. Bir şeyi anlamamı istiyorum.

Dedi ki: "Hayır, hayır, razıyım ki sen Beni de boşasın, eğer yapman gereken buyusa."

Nuh diyor ki: "Hayır efendim, razıyım. Beni boşsan bile mutluyum. Oğul nedir ki? Beni öldürsen bile mutluyum." Nedir bu konuşmalar?

Beni her an boş, ben mutluyum Senin emrin hayattır, neden hayata tutunayım?"

Diyor ki senin emrin benim için önemli Allah'ım.

Kimseye bakmam, baksam bile O bahanedir, sen ise bakışımınsın.

Diyor ki Allah'ım, unutma; eğer denize bakarsam denizde Seni görürüm. Bir an oğlumu gördüğümde bana seni hatırlattı. Bir an kalbim sızladı. Dedim ki neden bu insanlar ölmek zorunda? Neden hidayet bulmuyorlar? Farkında olmasam bile, ne dediğini anlamıyorum. Ama aniden yaratılışa baktım ve o sadece bir bahaneydi. *"Kimseye bakmam, baksam bile / O bahanedir, sen ise bakışımınsın."* Benim bakış yerim Sensin Allah'ım. Kiblemiz sudur. Nerede olursa olsun. Sudur. Senin var olman yeterli.

Senin sanatının aşığı şükür ve sabır içindedir Eserin aşığı nasıl kafir gibi olabilir?

Diyor ki ben sanatın (işçiliğin) aşığıyım, eserin (cismin) değil. Eser demek bir put demektir. Eser demek 72 milletin savaşı demektir. Eser demek hikayeler yaratanlar, rivayetler uyduranlar, "dedi"ler yaratanlar demektir. Buna eser denir. Yani cevapsız. Yani bir rivayet okuyorsun, "Hosseini dedi" diyor. "Hosseini dedi" dendiğinde, şimdi radyonun numarası olan 844-901-2030'u arayıp "Efendim, bir sorum var" diyebilirsin. Ben sana bir cevap veririm. Eğer tek

taraflyıysa... tek taraflı olduğuunda hiçbir cevap verilmez, ancak bir dağa gidip kendi sesini duyarsın. İşte bu yüzden bunlara eser diyorlar.

Ve son beyit, hepsinden daha sarsıcı:

Allah'ın sanatının aşığı lütuf sahibidir O'nun eserinin aşığı ise kafirdir.

Dinlerde bazılarına müşrik denir, bazılarına kafir denir. Okuduğum bu şiirle ve Rumi'nin açıkladığı bu bakış açısıyla, aslında şimdiye kadar anladığımızın tam tersidir. Ne demek bu? Şimdiye kadar kafirin Tanrı'ya inanmayan kişi olduğunu sanıyorduk. Oysa Rumi diyor ki kafir, namaz kılan kişidir. Kafir, oruç tutan kişidir. Kafir, dini olandır. Bu insanlar bitmiştir. *"Allah'ın sanatının aşığı lütuf sahibidir / O'nun eserinin aşığı ise kafirdir."* Diyor ki o İnsan-ı Kamil'i, Allah'ın sanatını, o üstadı tanıyan her kimse Nuh'un gemisine biner. Ama o kişiyi tanımayan ve mukallitlerin mukallidi olan, Allah'tan olmayan biri tarafından vaftiz edilen herkes —çünkü Yahya Allah'tandı, bu yüzden İsa ona gitti, diğerleri değildi— ve daha pek çok şey. Diyor ki namaz kılan, oruç tutan, humus (beşte bir vergisi) veren, "Pasto" Radyosu'nun sesi kısılsın, Hosseini'nin sözleri söylenmesin diye o 72 millete para veren ve iyi işler yaptığını sanan, başkalarına para veren herkes; bize yardım etmiyorlar. Şimdi yardım etmek isteyenler için buraya bir ipucu atıyorum ki paralarının burada daha bereketli olduğunu hatırlasınlar. Radyoyu kapatmamız için bize yardım etmiyorlar. Bunların hepsi eserdir. Ve her kim... son beyitte Rumi diyor ki; maalesef küfür suçu yüzünden, o zavallı tanrısız insanları öldürüyorlar. Tanrısızlar müşriktir (diyorlar). Neden? Çünkü onlar doğa denen bir tanrıyı tanıyorlar, onlara şirk koşuyorlar diyorlar. Dindarların sahip olduğu tanrıyı tanrısızlar kabul etmiyor ve haklılar, çünkü dindar insanların açıkladığı tanrı hayali bir tanrıdır. Bu yüzden 28 milyar kusuru vardır. Yani iki grubun dinin tanrısıyla sorunu vardır: biri ateist, diğeri ise Rumi, Goethe ve Sadi'dir. Şimdi fark şudur; Goethe, Sadi, Rumi, Hafız, Bayezid-i Bistami, Şah Nimetullah Veli, Şeyh Harakani ve benzerleri, tanrısız ateistlerin tanrısına da karşıdırlar ve tanrısızların dindarlarla aynı olduğunu, iki farklı versiyon olduklarını, perde arkasında birbirlerine bağlı olduklarını söylerler.

11:55. Haftaya "Restart" 11'e kadar size veda ediyorum. Üzerinde çalıştığımız bir iki müjdeli haberi bekliyoruz ve fırsat doğduğunda... destekçilerimiz çok iyiydi. Destek verenlerin sayısı... bugün biri bana mesaj attı... neyse, bu tarz şeyler söylenmediği için hiç önemli değil. Yardımlarınızdan ve nezaketinizden bahsetmek istedim ama bence burada olmanız bizim için yeterli. Allah yardımcınız olsun. Restart'ın her zaman devam edeceğini sanmayın. Restart'ın devamı sese, atmosferik koşullara, mekana, ses odasına, Hosseini'nin varlığına ve Rumi tarafından verilmesi gereken izne bağlıdır. Bu şekilde devam edeceği kesin değil. Bunu unutmayın. Evet, bunu unutmayın. Her halükarda, bunun içinde çok daha önemli noktalar var. Başarılı olun, sevgili "Pasto" Radyosu dinleyicisi. Haftaya kadar elveda.